కలెక్టరు క్షమించు

ఆదివిష్ణు

"నమస్కారం గురూగారూ! బాగా చదువుతున్నారా? మీకేం లెండి. నిక్షేపంలాటి వాళ్ళు. చదివి బాగుపడవలసిన వాళ్ళు. ఐయేయస్‌కి వెళ్ళవలసిన వాళ్ళూను. గుడ్‌లక్. వొస్తాను" ఎక్కడ్నుంచి వచ్చేడో వచ్చి రావడంతోటే బడబడా నాలుగూ అనేసి మళ్ళా తనకేమీ పట్టనట్టు యీలపాట పాడుకుంటూ వెళ్ళిపోయేడు గుర్నాథం.

ప్రసాదం మనను చివుక్కుమన్నది. మళ్ళీ పుస్తకంలో చూపు నిలిపేడు.

కాలేజీలో చేరిన మొదటి రోజుల్లో యీ కోరిక పుట్టింది. రానురానూ అంతరాంతరాల్లో పురుగులా తిరగడం మూలంగా చివరికి తప్పదన్నట్టూ యీ ఆఖరి సంవత్సరంలో పదిమంది ఎదటా చెప్పేడు. మరోప్పుడైతే అదీ చెప్పకపోను.

'హాస్టల్ డే'—

వెయ్యిదీపాలు వెలుగుతున్నాయి. దీపాలకాంతిలో ఆవరణంతా కన్నుల పండువగా వుంది. వేదికమీద కాలేజీ ప్రిన్సిపాల్, వారి కుడిపక్క హాస్టలు వార్డెన్, ఎడంపక్క ఆ వూరి ఛైర్మనూను. 'భవిష్యత్తులో నేను' అనే విషయంమీద హాస్టలు కుర్రాళ్ళు ఒకరి తర్వాత మరొకరు మాటాడేస్తున్నారు. కార్యక్రమం పూర్తవుతుందనగా, హాస్టల్ సెక్రటరీ రామిరెడ్డి ప్రసాదం పేరు ఎనౌన్సు చేసేడు.

చిరుచెమటలు పోశాయి. కాళ్లు ఒణికాయి. తడబడుతూ వేదికమీదికి వెళ్ళేడు. మైకుముందు నించున్న తర్వాత కలిగినఉత్సాహం తననింత అఘాను చేయిస్తోంది.

'ప్రసాదంగారు కలక్టర్రోయ్!'

పుస్తకాలపురుగు, బుద్ధావతారం, చంటిబాబు—ఈ మొదలైన ముద్దుపేర్లు చాలవన్నట్టు, ఆనాటినుంచీ యీ పిలుపుతో అలంకరిస్తూన్నారు వీళ్ళందరూ.

నిజానికి దీన్లో తప్పేముందసలు? చదువుకుని, చేసిన కృషితో బాగుపడి కలక్టరవడం తప్పా? ఈ ఉద్దేశాన్ని గుండెల్లో దాచుకోడం నేరమా? సమయం వచ్చింది గనక, నేను ఫలానా, నా జాతకం ఫలానా అని జోస్యం చెప్పడం అభాసా?

కాదని బాలా తడవలను కున్నాడు ప్రసాదం. కానీ, వీళ్ళ నోళ్ళు మంచివికావు. ఒకమనిషి అభిప్రాయానికి విలువనిచ్చే సివిలిజేషను

వీళ్ళకి చాలాదూరం. అందుచేత రోజుకో మాటైనా పలకరిస్తోన్న తన కల తరాయివాళ్ళ దృష్టిలో ఒకానొక హాస్యగాడి వింత కోరికలా నిలిచిపోయిందేటాని బాధ. అప్పుడు మనస్సంతా సిగ్గుతో నిండుకుపోతుంది. ఇదోరకమైన శిక్ష.

ప్రసాదానికి వాళ్ళ డాడీ గుర్తుకొచ్చేరు. వారి హెూదాలాటి నల్లటి ఫియట్ కారు గుర్తుకొచ్చింది. వారి పరువు మర్యాదల్లాంటి అందమైన 'శాంతిభవనం' గుర్తుకొచ్చింది. వారి మంచి మనసులాటి ఏభయి ఎకరాల మాగాణి గుర్తుకొచ్చింది. వారి పూర్వజన్మ సుకృతానికి సాక్ష్యాలైన డాక్టరూ, లాయరన్నయ్యలు గుర్తుకొచ్చేరు.

ఆ కుటుంబంలోని సభ్యుడు తను. తనకి కలక్టరవ్వాలనే ఆశ వుండటంలో అతిశయోక్తి లేదు. అనుకోకూడదు గానీ - తనని యాగీచేస్తోన్న వాళ్ళల్లో ఏకొందరైనా జీవిత పర్యంతం తనకి బానిసలుగా ఏర్పాటు చేసుకోగల తాహతు తనది. తన అంతస్థేమిటో తెలీని ఫూల్స్.

మనసార నమ్ముకుంటోన్న లక్ష్యం ఐ యే యస్. ఊహాప్రపంచంలో, ఉద్దేశాల లిస్టులో చెరగని ముద్ర కలక్టరుగిరి. ఇది తననుంచి దూరం కావడంవల్ల. తన ప్రయోజకత్వమేమిటో తెలిసిన నాడు ఈ గుర్నాథమే తనదగ్గర దిక్కుమాలిన గుమాస్తా ఉద్యోగం చేయగలడు.

అందర్తో తన అంతస్థు గురించి చెప్పేయాలన్నంత ఉద్రేకం కలుగుతుంది ఒక్కోనాడు. కానీ, అర్థం చేసుకోలేని అనాగరికులముందు, తన మూలంగా - ఉచ్చమైన తన కుటుంబం గూడా చిన్నచూపు రుద్దుకోడం యిష్టంలేదు అందుచేతనే కోపాన్ని దిగమింగుకుని, కసిని కప్పిపెట్టుకుని బతుకుతున్నాడు.

పుసకం మూసేడు. లేచినుంచుని గదివేపు వెళ్ళబోయేడు రామిరెడ్డి పిలుపుతో ఆగి నుంచుని పలుకరింపుగా అలవోకగా నవ్వేడు రామిరెడ్డి గబగబా ప్రసాదం దగ్గరకొచ్చి అతని చేతిని లాక్కుంటూ,

'కంగ్రాచ్యులేషన్స్' అన్నాడు.

'ఎందుకనిట?'

'కొట్టేవ్. ఎస్సె కాంపిటీషన్లో ఫస్టొచ్చేవ్.'

'థేంక్స్.'

'పద. కేంటీన్లో కాఫీ పోయించు. జీవుడు అల్లాడి పోతున్నా నీకోసం వెతకడం మానలేదు.'

'వొద్దు. ఇవాళ నా మనసు బాగోలేదు.'

---

* సంగీతం మూడు రకాలు : శాస్త్రీయ సంగీతం, సినిమా సంగీతం, రేడియో సంగీతం

'వెధవ మనసు. తీసిపారేయ్. శుభవార్త తెచ్చిన దూతకి ఆకలెక్కువ, సంప్రదాయాన్ని మర్డర్ చేయకు. ముందునడు.'

'నే రానులే రెడ్డీ నువ్వెళ్ళు.'

'అందుచేతనే నిన్నందరూ అంటున్నారు—సంఘ జీవివి కావూ అవటాని. నా చేతగూడా ఆ మాటని పించకు ప్రసాదం!'

రామిరెడ్డితోపాటు కేంటీన్లోకి అడుగు పెట్టేడు ప్రసాదం. నాలుగైను తలలు అటూ ఇటూ వెతికి వేటాడి మరో రెండుమూడు తలల్ని పలుకరించి కలిసికట్టుగా మొత్తం కిసుక్కున నవ్వేశాయి. ప్రసాదం ఈ రకమైన వాతావరణానికి అలవాటు పడుతున్న వాడు గనుక అంతగా పట్టించుకోలేదు. వాళ్ళందరికీ దూరంగా ఓ మూల కూర్చున్నాడు. రామిరెడ్డి మరో యిద్దర్ని వెంటబెట్టుకొచ్చి ప్రసాదం దగ్గర కూర్చున్నాడు.

నలుగురికీ స్వీట్సు ఆర్డరిచ్చేడు రామిరెడ్డి. పుస్తకంలో తలదూర్చేడు ప్రసాదం.

'ఏంరెడ్డీ! శకుంతలమ్మ రాత్రి సినిమాకొచ్చిందట. నిజమా?' కొత్తగావొచ్చిన యిద్దర్లో కేషియన్ అడిగేడు.

'ఎవరు చెప్పింది? వేణూనా?'

'మాకు తెలుసులే గురూ!' ఆడపిల్ల గొంతు మగపిల్లాడు కులుకుతూ అన్నాడు.

'నాన్‌సెన్స్! ఎవరూ చెప్పంది మీ కెలా తెలుస్తుందోయ్?' రామిరెడ్డి వినుక్కున్నాడు.

'తెలుసంతే!' కేషియన్ స్వీటు నోట్లో పెట్టుకుని ముద్దగా చెప్పేడు.

'నా! సినిమాకేకాదు. వెన్నెల్లో నాతోపాటు తిరుగుతుంది. సముద్రంలో నా సరసన నించుని స్నానం చేస్తుంది. శకుంతల కళ్ళంటే నాకెంతో యిష్టం. ఇలా అన్నానని వేణూతో చెప్పు. చెప్పి, వాడూ, నువ్వూ యిద్దరూ ఒడుద్దాయిలని ఒప్పుకోండి. ఒప్పుకుని జాయింటుగా ఉరోసుకు చావండి. తెలిసిందా? నెక్స్ట్... ...మీ రిద్దరూ తింటూన్న స్వీట్సుగ్గానీ, తాగబోయే కాఫీగ్గానీ బిల్లు ప్రసాదం యివ్వడు. మీ దగ్గర డబ్బుల్లేకపోతే మీ చొక్కాలు తాకట్టు పెట్టండి. అండర్‌స్టాండ్! కమాన్ ప్రసాదం! మనం ఆ చివరి ఛైర్సుకి పోదాం. డర్టీ క్రీచర్స్!' ప్రసాదం చేయి పట్టుకుని అవతలికి లాక్కుపోయేడు రామిరెడ్డి.

నల్లుల్లాగా బల్లకి అతుక్కుపోయేరు మిగిలిపోయిన ఆ యిద్దరూను!

కాఫీతాగి బైటకొచ్చేసిం తర్వాత రామిరెడ్డితో ప్రసాదం బిక్కు బిక్కుమంటూ అన్నాడు.

'నువ్వు గనక సరిపోయింది. ఒక్కడూ మరి నోరెత్తలేదు. అదే నేనైతే కలబడి కొట్టేవారు.'

'పోనీ ప్రసాదం! వాళ్ళతో మనకేం పనిగానీ, ఎలా చదువు తున్నావ్? మూణ్నెళ్ళలో పరీక్ష లున్నాయి మరి.'

'... ... ...'

'వైవి వై – కాంపిటీషన్లో ఐ స్టుడ్ సెకండ్.'

'చెప్పావ్ కాదే? హార్టీ కంగ్రాచ్యులేషన్స్. బలేవాడివి. ఇంతమంచి విషయాన్నింత సేపు దాచావా? అయినా పొరపాటు నాదిలే. సెకండెవరొచ్చారో గూడా అడగలేదు – ఎంతకీ నా గురించి నేనే ఆలోచించుకుంటు న్నాను. క్షమించు.'

'బలే. ఎంతపాఠం చదివేవోయ్ ప్రసాదం? ఇదంతా నా కోసనే;'

'అదికాదు రెడ్డీ!'

'డోంటాక్. పొగడ్తలొద్దు. ఇవాళ సినీమా ఖర్చు నాది. వొస్తావా?'

'సినీమానా? నయం.'

'రమ్మన్నది నరకానికి కాదుగా!'

'వార్డెన్ కళ్ళల్లో కారంకొట్టి సినీమా కెళ్ళి, మళ్ళా రావడమంటే—'

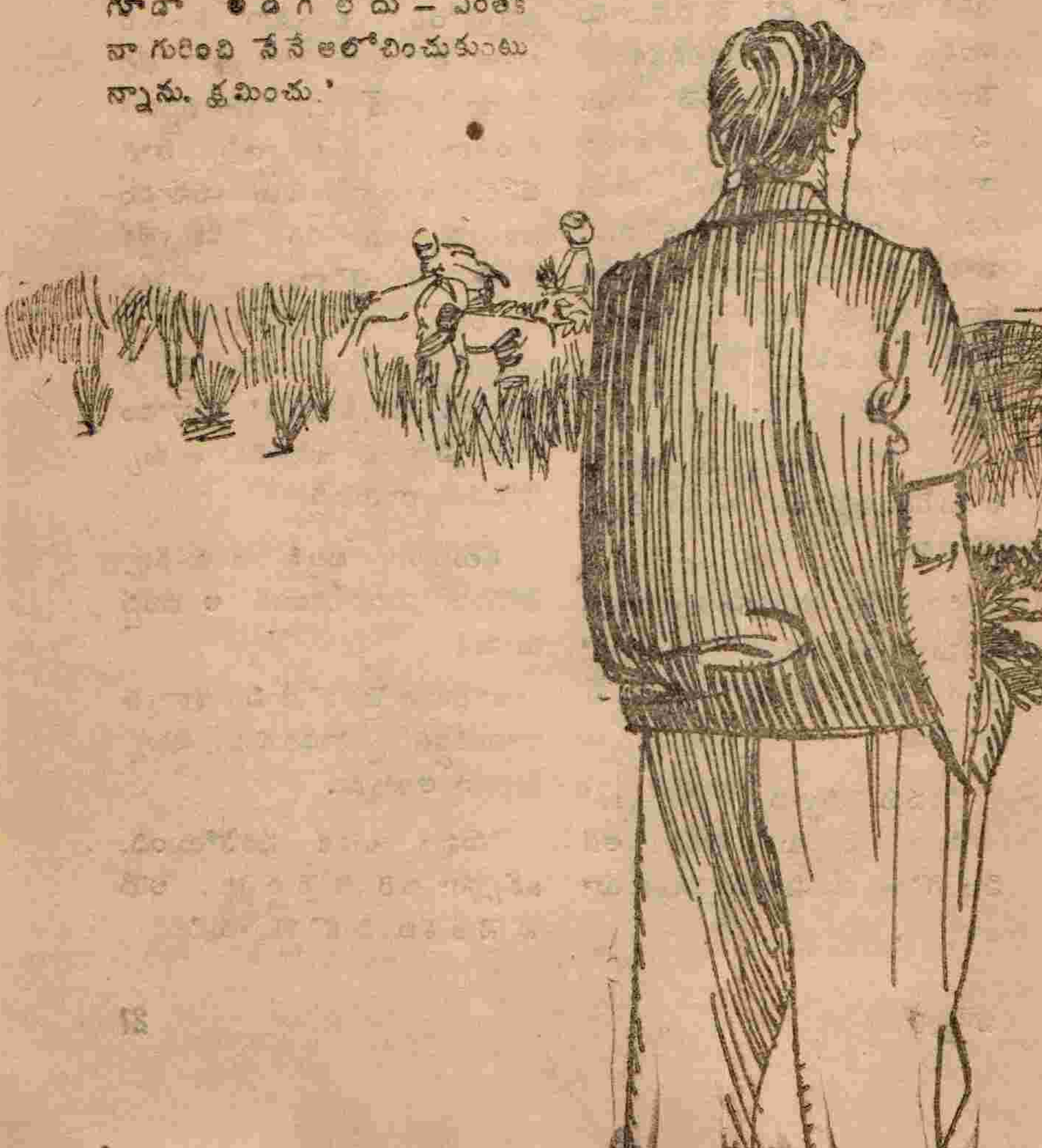

'రోజూ మే వెళ్ళడం లేదుటయ్యా?'

"నాకు భయం రెడ్డీ!"

ప్రసాదం భుజంతట్టి చెప్పేడు రామిరెడ్డి:

"హాస్టల్ గోడ యీజీగా దూకొచ్చు. దూకింతర్వాత మన ఆచూకీ నరమానవుడికి తెలీదు."

"పోనీలే బాబూ! కావలిస్తే

ఆదివారం మాట్నీకి వెడదాంగానీ ప్రస్తుతానికి నన్నొదిలేయ్.'

'ఈ చిన్న వెంచర్ చేయలేని వాడివి, రేపొద్దున్న నువ్వు కలెక్టరెలా అవుతావోయ్ ?'

ప్రసాదంలో కొట్టొచ్చినట్టు మార్పు కనిపించడంతో రామిరెడ్డి మరి మాట్లాడలేదు. అలాగార్డెన్ వేపు తీసుకెళ్ళి, తన అభిప్రాయాన్ని ప్రసాదంతో చెప్పుకున్నాడు.

'చూడు ప్రసాదం! ఏ వయస్సులో కావలసిన సరదాలు ఆ వయస్సులో చేస్తేనే అందం. ఒప్పుకుంటావా? కనుక నువ్వూ నాలాగా తిరిగేయ్. అంటున్నానని కాదుగానీ ఇందువల్ల నీ 'యాంబిషన్స్' మట్టి కొట్టుకుపోవు, నిక్షేపంగా ఐఏయస్ కాగలవు. నన్ను చూడు, నేనూ నీలాగానే చదువుకుంటున్నాను. మంచిమార్కులే తెచ్చుకుంటున్నాను అవునా? అవుతే నీలాగా ఇరవైనాలుగ్గంటలూ పుస్తకాలు తిరగేయడంలేదు. అందులో సుఖమూ లేదు. నన్నడిగితే మనిషికి రిక్రియేషనుతో అవసరమెంతైనా వుంది. రోజుకింత సేపని రిలాక్సవ్వాలి. అది మంచి చెస్తుందేగాని హాని చెయ్యదు. నా మాటవిని కొంచెం పట్టించుకో. నే చెప్పినట్టు ప్రయత్నించు. జస్ట్ ట్రైఫంట్. నువ్వలా మారగలిగిననాడు నిన్నే జంతువులు తినలేవు. పైగా నువ్వంటే టెర్రర్‌తో హడలి ఛస్తారు. అలా అని రాసివ్వగలను, ఆలోచించు.'

ప్రసాదం ఆలోచనలో మునిగిపోయాడు.

—రాత్రి రెండుదాటింది. గదిలో ప్రసాదం ఒక్కడూ కూర్చున్నాడు. అతను అప్పటికే రెండు సిగరెట్లు కాల్చేడు. మూడోదికూడా బలవంతంమీద వెలిగించేడుగానీ విపరీతమైన దగ్గురావడంతో దాన్ని యాష్‌ట్రేలో కుక్కి కొంచెం మంచినీళ్ళుతాగి నడుంవాల్చేడు. తలపక్కనున్న అలారంటైంపీస్ సుతిమెత్తని శబ్దం చేస్తోంది ఆ శబ్దంలో రామిరెడ్డి చెప్పిన ప్రతిమాటా శ్రుతి కలుపుకుంటోంది.

నిజమే. జీవితాన్ని కావలసింది కలక్టరు గిరొక్కటే కాదు. ఇంకా చాలా కావాలి. సుందరమైన అనుభవాలు సంపాయించుకోవాలి; తోచనప్పుడల్లా నెమరేసుకోడానికి. రామిరెడ్డి జ్ఞాని. అందుచేతనే అంత మహత్తరంగా వెలిగిపోతున్నాడు.

అలారం మోగడంతో ఉలిక్కిపడ్డాడు ప్రసాదం. టైంపీస్‌ని తీసుకుని అలారం ఆపేడు. టైంపీస్‌లో కోడి, తన పిల్లల్తో ఆడుకుంటోంది. ఆ ఆట సరదాగానూ వుంది ఆ వేళకి తలుపు తెరుచుకున్నది.

'మే ఐ కమిన్ప్లీజ్' వేణు సరదాగా అన్నాడు.

'ప్లీజ్ కమిన్' ప్రసాదమూ సరదాగా అనేశాడు.

వేణు తలుపేసి ఒచ్చి బట్టలు మార్చుకుండానే కేంప్ కాట్ మీద

వాలిపోయేడు. కాలికున్న బూట్లతో వింతైన చప్పుడు చేస్తో అన్నాడు.

'సినిమా బాగుంది. దేవతలు తీయవలసిన సినిమా అది. అందు చేతనే ఇంగ్లీషు సినిమాలంటే నా కంత యిష్టం.

'ఇప్పుడు నువ్వు గోడదూకే వచ్చేవా వేణూ?' కుతూహలంగా అడిగేడు ప్రసాదం.

'ఎగ్జాక్ట్లీ! గోడదూకడమనే ఆర్టు హైస్కూల్లో వున్నప్పుడే నేర్చుకున్నాను.'

'సినిమాలో మా రామిరెడ్డి కనిపించేడా?'

'ఆహా. అతనూ యిప్పుడే వొచ్చేడు. ఇప్పుడు లోం ఖైమూడో గది పేక్రేగి పోతూండొచ్చు.'

'ఎందుకనట?'

'ఫూల్! లాగొచ్చేడు, గోడ దూకేప్పుడు తూలి పడబోతే నేను సాయం చేశాను. కనీసం థేంక్సయినా చెప్పలేద.'

రామిరెడ్డి గురించి ఈ విధమైన రిపోర్టు ప్రసాదానికి నచ్చలేదు. క్రైంపీస్‌లో వున్న కోడిసంతానంతో ఆడుకోడం ప్రారంభించేడు. మధ్యలో అడిగేడు వేణు.

'క్రైంపీస్ బాగుంది కదూ?'

'ఐ లైకిట్!'

'శకుంతల గుర్తుకొచ్చినప్పుడల్లా క్రైంపీస్‌ని పగలగొట్టా లనిపిస్తుంది కానీ, దాన్ని మామయ్య నాకిచ్చేడు. శకుంతలకి నేనంటే నిర్లక్ష్యమైనా,

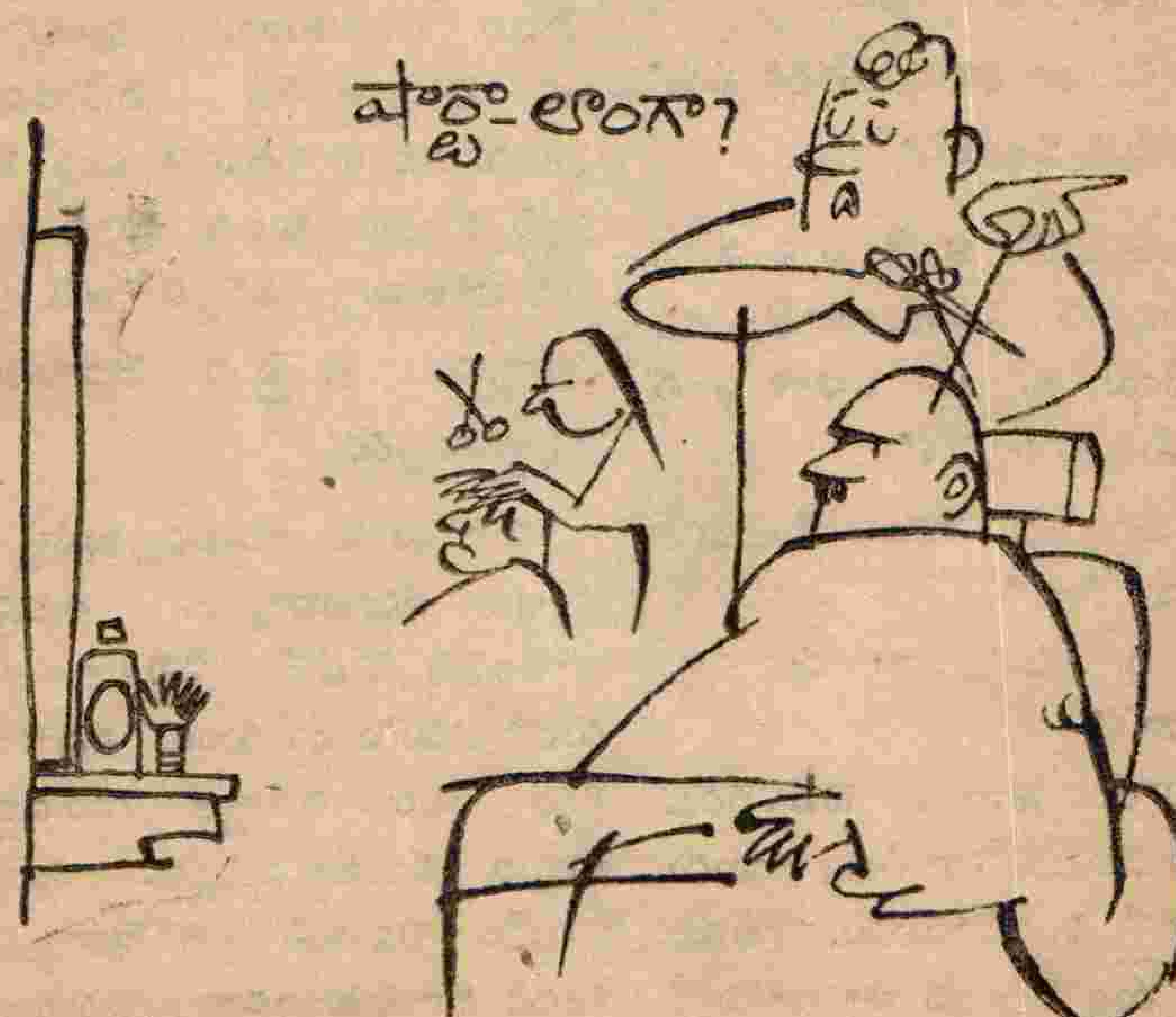

మామయ్యకి నేను ప్రాణం. మీ రామిరెడ్డి నన్ను తినేస్తున్నాడుగానీ లేకపోతే రెణ్నెళ్ళక్రితమే శకుంతల నాదయ్యేది. రామిరెడ్డి గురించి నీకేం తెలీదు గురూ! అతను ఫస్ట్ క్లాస్ రోగ్. క్లాసులెగ్గొట్టి సినిమాలకే కాదు, క్లబ్బుకెళ్ళి పేకాటా ఆడుతాడు. అతని చుట్టూ అప్పులు. అయినా యివేం తెలీనీకుండా షోకేగిపోతున్నాడు. అంతా షో...'

'ప్లీజ్. అతని గురించి చెడు చెప్పకు నాకు. మంచేమైనా తెలిస్తే చెప్పు. విని సంతోషిస్తాను.'

'ఫ్రండుకదూ!'

'అంతేగాదు. జీనియస్ గూడాను.'

'వల్లగాడు.'

'నీ కతనంటె జెలసీ.'

'కాదు. నా మీద అతనికి పగ.'

'పోనీలే పడుకో.'

'ఎంతసేపని ఆ క్రైంపీసుని గుండెలమీద పెట్టుకుంటావ్. అవతలుంచేయ్. అన్నట్టు ఇవాళ ఇంత సేపు మేలుకున్నావేం?'

'రేపట్నుంచి నేను మేలుకునే ఉంటాను వేణు.'

'నువ్వు ఏమైనా పుచ్చుకున్నావా?'

ప్రసాదం జవాబు చెప్పలేదు. వేణు వినదలచుకోనూ లేదు. అయిదు నిమిషాల్లో నిద్రపోయేడు. అతని నిద్రచూస్తుంటే ప్రసాదానికి ఆశ్చర్యం వేసింది. తర్వాత అనుకున్నాడు.

'వీళ్ళందరూ అదృష్టవంతులు'

దూరంగా ఉన్న తారురోడ్డు మీంచి లారీల రొద వినిపిస్తోంది మంద మందంగా. ప్రసాదం మస్తిష్కంలో ఆలోచనలు రంగులు పులుముకుంటున్నాయి. వేణూ దగ్గర్నుంచి వొస్తున్న ఖరీదైన సెంటు వాసన ప్రసాదాన్ని మరో లోకంలోకి తీసుకు పోయింది.

• • •

ఆ మరుసటిరోజు రాత్రి పది ప్రాంతాల గదిలో కాలుగాలిన పిల్లిలా తిరుగుతున్నాడు ప్రసాదం. రూమ్మేటు వేణు ఆవేళకి స్వర్గమనే బజార్లో మజా చేస్తూంటాడు. రామిరెడ్డి అనుభవాల వేటలో తారస్థాయి నందుకుంటూ వుంటాడు. ఒక దిక్కుతోచని ప్రసాదమనే పురుగు గది దాటడమనే చిన్న సమస్యని భూతద్దం నుంచి చూచి భయపడి పోతున్నా డిక్కడ అని అనుకున్నాడు. ఆపైన వేదాంతిలా నవ్వుకున్నాడు.

మరోమాటు తలదువ్వుకున్నాడు. కాలరు సర్దుకున్నాడు. తలుపుకి తాళం వేసి గోడవేపు పిల్లిలా అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ నడిచేడు. గోడ చేరిం తర్వాత గుండెల్లో భయం కలుక్కుమన్నది. గుండె నిబ్బరం చేసుకుని గోడెక్కాడు. కిందికి దూకుతూండగా, బైటనుంచి

రామిరెడ్డి కాబోలు లోపలికి సునాయాసంగా దూకేశాడు.

రోడ్డుమీద అడుగుపెట్టి ప్రసాదం నవ్వుకున్నాడు. ఈరోజు తనిష్ట మెచ్చినట్టు తిరిగి రేపు సాయంత్రం తను చూసిన, రాత్రి వింతలు' రామిరెడ్డికి చెప్పి అతనిచేత భేషనిపించుకోవాలి.

గబగబా నడిచేడు. రెండు ఫర్లాంగులు నడిచిం తర్వాత రిక్షా దొరికింది. రూపాయిన్నర బేరంతో పూళ్ళోకి వొచ్చి వాలేడు. రైల్వే స్టేషన్ రోడ్డులో అనుకోకుండా గుర్నాథం తారసిల్లేడు. అతన్ని తప్పించుకు వెళ్ళాలనిపించింది కానీ, ఆ పక్షి కంట్లో పడక తప్పింది కాదు. ట్యూబ్ లైటుక్రింద నించున్న గుర్నాథం తనని పసిగట్టి, పొడిగా నవ్వి, సిగరెట్టు షోగ్గ ఆకాశంమీదికి విలాసంగా ఒదిలి పక్కనున్న ఓ శిష్య పరమాణువుతో కులాసాగా అన్నాడు.

'పక్షి గూడు వొదిలింది. ఇవాళ ఎవడి ఖర్మో కాలిందన్న మాట. శివోహం. గూడు దాటిన కలక్టరూ! క్షేమంగా తిరిగిరా !'

వెనక్కొచ్చి మొహం మ్మీద రెండు వాయించేద్దామనుకున్నాడు. ఒక్క పీనుగ చచ్చిపోతాడనుకుని, ఆ ప్రయత్నం మానుకున్నాడు ప్రసాదం. థియేటురుదగ్గర నించున్న వేళకి రెండోఆట ఇంటర్వెల్లు ముగిసింది. టిక్కెట్టు తీసుకుని వేణూ మెచ్చుకునే ఇంగ్లీషు సినీమాకి వెళ్ళేడు.

వేణు చెప్పినట్టు ఆ సినీమాని దేవతలు తీయవలసింది కాకపోగా మానవ మాత్రుడు చూడతగ్గదీ కాదు. సినీమానిండా ముద్దులూ, వెచ్చటి కౌగలింతలూ, వెకిలిచేష్టలూను. ఇది ప్రసాదం నోటిమాట. కానీ, అతని గుండెలోని గొంతు మాట వేరు. అది తలుచుకుంటూంటే వొళ్ళు పులకరిస్తోంది. మనసుకి అలరింపు కలుగుతోంది.

హాస్టలువరకూ తీయటి ఊహల్నెక్కి వొచ్చేడు నెమ్మదిగా. టైం చూచుకుని భయపడిపోయేడు. మూడు దాటి పది నిమిషాలై పోయింది. ఇప్పటివరకూ సుందరమైన ఊహలకి తలతాటిస్తూ నడిచి వొచ్చిన ప్రసాదానికి తనముందున్న హాస్టలుగోడ ఆకాశమంత ఎత్తు ఎదిగినట్టనిపించింది. మళ్ళా అంతలోనే రామిరెడ్డీ, వేణూ, గుర్నాథం - వగైరాలు గుర్తురావడంతో డాబామీద పిట్టగోడంతగా కుంగిపోయింది.

● *పరీక్షకి వెళ్ళబోతూ పుత్రుడు:*

"అమ్మా! నా బల్ల మీద పైజమాలు తీశావా?"

"మాసిపోయింది గదా అని ఇప్పుడే చాకలాడికి వేశాను."

"ఏం చేశావ్. దాంట్లోనే హిందూదేశ చరిత్రంతా వుంది."

ఈల వేసుకుంటో గోడెక్కి కళ్లు మూసుకుని సునాయాసంగా దూకేశాడు. కిందపడ్డవాడు మరి లేవలేక పోయాడు. వెయ్యేనుగులు తలమీద తిష్ఠ వేసుక్కూర్చున్నట్టనిపించింది.

ఎదురుగా దేదీప్యమానంగా లైట్లు వెలుగుతున్నాయి. బారులు తీర్చినట్టు కుర్రాళ్ళందరూ వరండాలో నించున్నారు. వాళ్ళందరి ముందూ ఓ కుర్చీలో వార్డెన్ కూర్చున్నాడు. సముద్ర ఘోషలాటి వాళ్ళ సంభాషణ ఫలానా వొస్తువు గురించి అని తెలీడంలేదు.

తను గోడదూకిన రెండుక్షణాల్లో సాగుతున్న ఘోష ఠక్కున ఆగిపోయింది. చీమ చిటుక్కుమన్నా శబ్దమయ్యేంత నిశ్శబ్దం. అంత నిశ్శబ్దాన్ని భరించలేక పోయేడు ప్రసాదం. పైపెచ్చు—బాణాల్లాంటి వీళ్ళందరి చూపులూ తనమీద కేంద్రీకరింప బడటంతో లేచినించో డానికే భయంవేస్తోంది. అతి కష్టం మీద లేవగలిగేడు. ముందుకో అడుగు వేశాడు.

అందరి చూపుల్లోనూ ఉత్కంఠ పెరిగిపోతోంది!

గోడలుదూకి సినిమాలకెళ్ళడమనే సుగుణం వార్డెన్ కి తెలిసుంటుంది. గనకనే ఈ వేళప్పుడిలా వొచ్చేడు. ఎప్పుడూ గుమ్మందాటి ఎరుగని తను సినిమాకెళ్ళిన వైనం గిట్టనివాళ్లు ఆయన చెవినేయడంతో ప్రసన్నమైన ఆయన మొహంలో నిప్పులు మండుతున్నాయి. ఇవాళ, ఇంత మందిలో, ఆయన చేత చివాట్లు తినడమనే చరిత్రాత్మకమైన సన్నివేశం కొన్నిక్షణాల్లో ప్రారంభం కాబోతోందని తెలిసిన మరుక్షణం అతని నరాలన్నీ కత్తితో కోస్తున్నట్లు బాధ కలిగింది. ఆ కొంచెం దూరమూ వెయ్యియోజనాల వరకూ పెరిగినట్టు భ్రమకలుగుతోంది. అడుగులు తడబడుతున్నాయి. పెదాలమీదతడి ఆరిపోతోంది.

దూరం దగ్గరవుతున్నకొద్దీ, నిశ్శబ్దంలోనికి చొచ్చుకు పోతున్నకొద్దీ ప్రసాదం వొణికిపోతున్నాడు. అడుగులు లెక్కపెట్టడం ప్రారంభించేడు. సరిగ్గా ఏభైఆరు—

'ఐయామ్ వెరీసారీ మిస్టర్ ప్రసాదరావ్!' వార్డెన్ మెత్తగా అన్నా, దాని వెనకనున్న కర్కశత్వం గుండెల్ని కోసేస్తోంది. ఆయన చూపులు తనని కాల్చేస్తున్నాయి.

'ఈ ప్రాక్టీసెన్నాళ్ళ నుంచీ?' మళ్ళీ నిలదీసి అడిగేరు.

'... ... ...'

'ఐవాంట్ యువర్ రిప్లై.'

'ఇవాళొక్కరోజే సార్!'

ప్రసాదం జవాబు విని కుర్రాళ్ళందరూ ఘొల్లున నవ్వేశారు. ప్రసాదం తల దించుకుంటూండగా వార్డెన్ గట్టిగా అరిచేడు—'షటప్'—

నవ్వు లాగిపోయేయి. ఈ హెచ్చరిక తనొక్కడికోసం చేసిందో,

నవ్వుతూన్న వాళ్ళందర్నీ మందలించడమో అంతుబట్టింది కాదు. ప్రసాదం కళ్ళల్లో నీళ్ళు నిండుకున్నాయి.

'ఇక కన్నీ రొక్కటే తక్కువ. నిజం చెప్పాలి. ఇంతవరకూ ఎక్కడున్నారు ?'

అబద్ధం చెప్పాలనీ లేదు. అందుచేత నిజమే చెప్పేడు.

'సినీమా కెళ్ళేనుసార్.'

గుర్నాథ మొక్కడూ నవ్వేడు. వార్డెన్ ఈ మాటు 'షటప్' అనలేదు. గుర్నాథం నవ్వు ఆపి ప్రసాదాన్ని అడిగేడు.

'మీ కసలు సినీమా కెళ్ళే అలవాటుందా కలక్టరుగారూ ?'

వార్డెన్ గుర్నాథంవేపు తమాషాగా చూట్టంతో గుర్నాథం మరింత ఉత్సాహంగా అనేశాడు.

'ఎక్స్క్యూజ్మీ సార్ ! మా ఫ్రండొకడు ఈ పూ రొస్తూన్నాడంటే రిసీవు చేసుకునేందుకు స్టేషను కెళ్ళేనండి. ఇతను పదకొండు ప్రాంతాల్లో ఆ రోడ్డు మీద భయం భయంగా తిరుగుతున్నాడండి. కావలిస్తే అతన్నే అడగండి సార్.'

'నిజమేనా ప్రసాదం ?' వేణు అడిగేడు.

నిజమే అన్నట్టు తలూపేడు ప్రసాదం.

'పదకొండు గంటలకి సినీమా ఏమిటి ?' వార్డెన్ అనుమానంగా అడగడంతో యీ చర్చ కేవలం సినీమా గురించే కాదని ప్రసాదం భావించేడు. బెరుగ్గా సమాధానమూ చెప్పేడు.

'వెళ్ళేను సార్. ఇంగ్లీషు సినీమా'

'అయ్య బాబోయ్ ! ఇంగ్లీషు సినీమానే' గుర్నాథం హేళన చేసేడు.

'డోంట్ టెల్మీ ఎనీమోర్ స్టోరీస్. మీ గదిలో వేణు టైంపీసూ, పందరూపాయల చిల్లరా అది మీరేమైనా తీసేరా ? అన్సర్ టూది పాయింట్. దట్సాల్.' వార్డెన్ కుండ బద్దలుకొట్టేడు.

ప్రసాదం నెత్తిమీద పిడుగు పడినట్టయింది. సమాధానం చెప్పే లోగా గుర్నాథం అందుకున్నాడు.

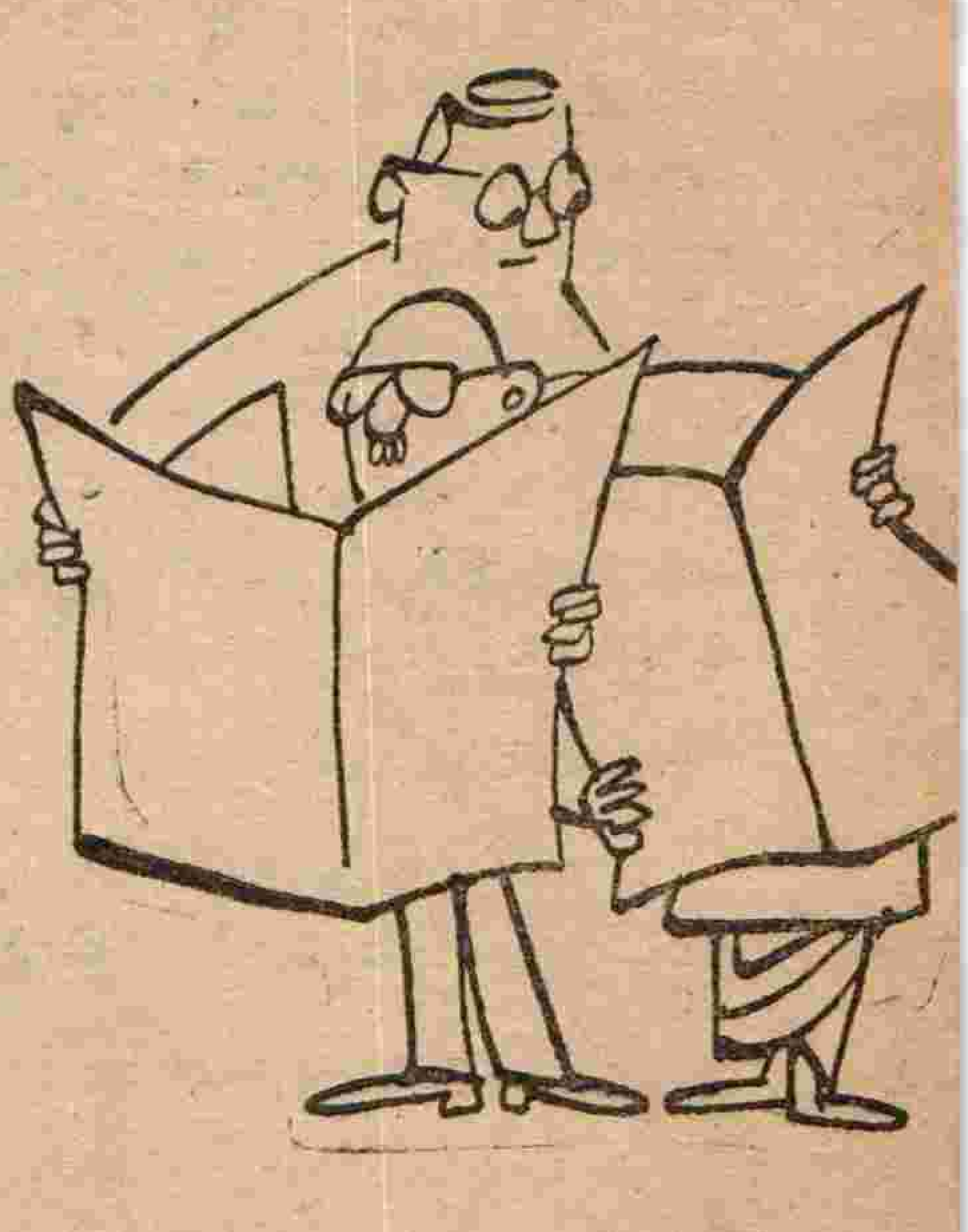

'అతనికి ఆ టైంపీసంటే చాలా యిష్టంట సార్. ఈ మధ్య డబ్బవసరంలో గూడా యిరుక్కున్నాడు సార్!'

ప్రసాదం కాళ్ళకింద భూమి రెండు చీలికలైనట్టుంది. తను ఆశించిన కలక్టరుగిరి మన్నుగొట్టుకుపోయినట్టు భావించి, బంగారు భవిష్యత్తు బూడిదపాలైందని తెలిసిన మరుక్షణం అతను కుప్పలా నేల మీదికి వొరిగిపోయేడు, అవమాన భారంతో. దూరంగా రామిరెడ్డి కళ్ళొత్తుకుంటున్నట్టు లీలగా కన్పించింది.

• • •

ఈ కథజరిగిన నెలరోజులక్కాబోలు రామిరెడ్డి ప్రసాదం వాళ్ళ వూరు వెళ్ళేడు. ప్రసాదం, పొలం పనులు చూచుకుంటున్నాడని తెలిసిన మరుక్షణం బాధ పడ్డాడు. ప్రసాదంవాళ్ళ పాలేరు తోడురాగా పొలానికి వెళ్ళేడు రామిరెడ్డి. దార్లో పాలేరు ప్రసాదం జబ్బుగురించి వింతగా చెప్పేడు. అదోరకమైన వ్యాధట. దానికి మందులేదట, రాత్రిపూట ఏవో పలవరింతలుట. పగలస్తమానం పొలంలో పిట్టల్ని తోలడం పనిట.

రామిరెడ్డికి భయంవేసింది!

పొలంగట్టున ఓ చెట్టు నీడకింద అందమైన కంబళిమీద ప్రసాదం కూర్చున్నాడు. అతని భుజాన ఫ్లాస్కుంది. చేతిలో ట్రాన్సిస్టరు రేడియో వున్నది. తనెదుట భూమ్మీదికి వొరిగిన ఆకాశవుటంచుని నిశితంగా చూస్తున్నాడు ప్రసాదం.

రామిరెడ్డినక్కడ వొదిలి పాలేరు తప్పుకున్నాడు.

రామిరెడ్డి ప్రసాదం దగ్గరికి వెళ్ళేడు. భుజంతట్టి పలుకరించేడు. ప్రసాదం పేలవంగా నవ్వేసి కూచోమన్నట్టు సైగచేశాడు.

రామిరెడ్డి కూర్చోలేదు. పొంగి వస్తూన్న దుఃఖాన్ని దిగమింగుకుంటూ అన్నాడు.

'నన్ను క్షమించు ప్రసాదం! నీ జీవితాన్ని పాడు చేసింది నేను. వందమందిలో ఒక యోగ్యుడు అవమానం చెందుతూంటే చేసిన నేరాన్ని దాచుకున్న పాపిని నేను. నన్ను క్షమించు.'

ప్రసాదం ఫ్లాస్కులో వున్న కాఫీని ఇద్దరికీ పంచేడు. తల ఒంచుకునే అన్నాడు.

"పొలం పనులకి మరో కొత్త ట్రాక్టర్ని కొనబోతున్నాం.'

రామిరెడ్డి రాయిలా నించునే వున్నాడు.

□□□